

Słowik

W ciepłe majowe wieczory serca rozgrzewa melodyjny śpiew słowika. To niepozorny ptak nieco większy od wróbla, o szczuplejszej budowie. Szaro-brązowo-bura szata rzadko pozwala dostrzec go w gęstych zaroślach. Chętnie gniazduje na brzegach lasów liściastych i mieszanych, w śródpolnych zadrzewieniach, w dolinach rzecznych, ale także w wilgotnych parkach i ogrodach. Słowik nie jest ptakiem bardzo liczny, ale znanym i kojarzonym ze względu na śpiew rozlegający się głównie wieczorami i w nocy. Powody tego romantycznego zachowania są czysto praktyczne. Słowiki podróżują nocą aby uniknąć niebezpieczeństw ze strony ptaków drapieżnych. W naszych parkach i ogrodach jako pierwsze, pod koniec kwietnia, pojawiają się samce. Swoje trele zaczynają wtedy, gdy jest szansa, że usłyszą je przylatujące z południa samice. Skusiwszy już swoją wybrankę słowik odzywa się rzadziej. Można go za to usłyszeć także w ciągu dnia. Wtedy śpiew nie służy już zalotom, ale obwieszcza granice terytorium danej pary.

W Polsce występują dwa gatunki słowików: szary i rdzawy.